

ה"ט 57514/01/17 - פירוז זידאן נגד עיסאם מירם

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 57514-01-17 זידאן נ' מירם

בפני מבקשת נגד משיב	כבוד השופט אורי גולדקורן
	פירוז זידאן
	עיסאם מירם

החלטה

1. ביום 25.1.17 הגישה המבקשת בקשה לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב - 2001 (להלן: "החוק"), למתן צו שיאסור על המשיב להטרדה, לאיים עליה וליצור עמה מגע בכל דרך שהיא. בתצהיר שצורף לבקשה ציינה המבקשת כי מחודש יולי 2016 ואילך המשיב איים עליה דרך הטלפון והרשת החברתית "פייסבוק". לטענתה, תוכן האיומים מעלה חשש לפגיעה גופנית.

ביום 25.1.17 ניתן צו במעמד צד אחד, ונקבע כי היום יתקיים דיון במעמד שני הצדדים.

2. בישיבה היום אמרה המבקשת כי לפני שלושה-ארבעה ימים בוצעה ההטרדה האחרונה, וכי המשיב שלח לה מיילים, הודעות וניסה ליצור עמה קשר באמצעות אחיה וחברתה.

המשיב לא הכחיש את הטענות העובדתיות של המבקשת, אולם הביע התנצלות בפניה והבטיח כי לא ימשיך בהתנהגותו זו בעתיד.

3. על פי הפסיקה, נדרשת זהירות רבה בטרם יינתן צו על פי החוק. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (ניתן ביום 28.4.11) הבהיר בית המשפט העליון כי צו לפי החוק פוגע בזכויות יסוד בסיסיות של הפרט. בבר"ע (מחוזי ירושלים) 179/04 שובל נ' נסים (ניתן ביום 10.8.04) הובהר כי נדרשים שני תנאים על מנת שבית משפט יתן צו על פי החוק: התנאי הראשון הוא שבוצעה הטרדה בעבר, והתנאי השני הוא שהנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי המטריד ישוב ויטריד או יאיים בפגיעה בשלוות החיים או בפרטיות או בחירות או בגופו של המוטריד שהוטריד בעבר.

במקרה הנוכחי, לאור דברי המשיב היום, אשר על פי דברי ב"כ המבקשת - עולה כי הם באו ונאמרו לאחר התערבות של בני משפחתו של המשיב, לא ניתן לומר כי מתקיים התנאי השני שנקבע בעניין שובל נ' נסים. כלומר, לא קיים בסיס סביר להניח שהמשיב ישוב ויטריד את המבקשת. מעבר לדרוש

אוסף כי הן בתצהיר שצורף לבקשה והן בדברי המבקשת היום אין כל התייחסות לתוכן ההטרדה, ואין כל בסיס למסקנה שצויינה בבקשה - ולפיה תוכן ההטרדה הינו איומים אשר מעלים חשש לפגיעה גופנית.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

הצו הזמני מיום 25.1.17 מבוטל.

5. **המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.**

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.